

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 19. Prauenit ungere corpus meum in sepulturam. v. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

humanitatem. Gratias ago tibi Domine pro isto verbo dulcissimo, quod nos per Ecclesiam sponsam tuam erudis & consolaris.

§. 18. *Quod habuit hoc fecit. v. 8.*

Quod habuit, ex instinctu scilicet diuino, hoc fecit, præueniendo un-
gere Corpus Christi in sepulturam in qua ei id non licebit, partim propter
impedimenta terrorum, & occursum Festi, partim propter resurrectionem
meam. Etsi alij exponant sic quod habuit, id est, quod potuit fecit, non
quasi multo plura non potuisset, quia ditissima princeps erat & valde
Christo deuota, quæ & plura alia fecit Christo sed quod in potestate eius
fuit hoc perdere rationabiliter in meum obsequium, quod suo ære compa-
ratum dominio pleno possedit. Pulcherrime sanè Domine, & plane ex
medulla intris diuini & humani eam defendis mulierem, & ingeniosissime
eam laudas, dum vituperatur ab alijs, dum tu dicis: Præuenit partim vt, si-
cut alias sæpius, ita & nunc, insinuare mortem tuam esse præforibus, & ut
vel sic ad conuersionem proditor iste duceretur, & ageret pœnitentiam.
Sed & docemur Domine hic à te non temere aliorum opera indicare cum
ignoremus qua intentione fiant, ideo & merito Iudas reprehensus & alij
imitatores eius, imò etiam docemur opere externo Deo & Dei obsequijs
cultum adhibere, eumque esse valde meritorium, cum illo meruerit, illa
mulier tam diuinam sui facti defensionem & laudem.

Cælestis rex æterne considerans ista omnia mysteria, tam in spiritali-
bus quam temporalibus rubore confundor. quia ita parcus sum in
temporalibus, vt vix aliquid eorum, quæ dedisti mihi temporalia, dignè
profundam in tui gloriam maiorem, & in spiritalibus ita sum sæpe tepidus
vt vocem tuam intus adclamantem non audiam velocissime & curram
viam mandatorum tuorum uti hæc mulier currens, sicut ceruus desiderans
ad fontes aquarum: parce igitur Domine, parce Deus: & nunc obsecro aperi
oculos meos vt dona tua melius cognoscam & iisdem rectius vtar quam
hæc erus feci, amoris tui scintillas in me excita & accende vt carnalia &
caduca omnia penitus me non afficiant. Et ex cognitione donorum tuo-
rum & gratiæ tuæ, semper ex animo gratias tibi agam, semper magis ma-
gisque tibi seruiendi desiderio inardescam, & ardorem hunc etiam exter-
nis operibus, cum filijs S. Matris meæ Ecclesiæ Catholicæ genuinis, con-
tester.

§. 19. *Præuenit ungere corpus meum in sepulturam. v. 8.*

Potest hoc intelligi propheticè, quasi mulier effundens unguentum tua
prophetasset facto suo, insinuans quod nunc viuens valensque inungeret

B a

Christum

Christum dilectum suum, cuius postea inungendi sibi, non esset futura facultas, propter persecutiones imminentes, quomodo aliqui sibi adhuc spirantibus curant sepulchrum effodi, & tumbam feralem, in qua requiescant post obitum. Potest etiam intelligi ironice, quasi, Christus Dominus in Iudam murmurantem retorqueret hunc sensum tu vir & discipulus paulo post me ita tractabis, per Iudæorum manus, ut ne quidem illi sit futura copia inungendi me mortuum, & tu murmuras quod me tempestiue ideo inungat, ne proditus à te unctio à morte mea in sepultura careat! pudeat te, erubescere Mare iniquitatis, & murmura super te, tibi esto molestus, dignus, illa non meruit. tu quantum in te est me etiam sepultura spoliabis, illa autem non sepulturæ modo honore donare se ostendit, sed & unctio.

Domine Iesu Christe, magna est differentia inter iustos & peccatores, valde dispartiter procedunt, tu tamen mitissimus omnium hominum non procedis acerbe contra peccatores, dum adhuc viuunt; sed ungis, lenis, curas, cõsiderans nouissima eorũ, & morum grauitate magis condolet eis, quam irasceris, obsecro te damihi etiam huiusmodi benignitatem & compassionem.

§. 20. Amen dico vobis. v. 9.

Amen est vox Hebræa communicata Græcis ac Latinis, estque in vtroque testamento frequens, pro qua solent aliqui interpretes transferre fiat: & aliquando est vox optantis, & precantis vt quod dicitur, vel petitor eueniat: sic multi terminantur psalmi & preces, quorum in fine ponitur amen, pro quo interpretes Latinus 70. secutus exposuit fiat, fiat, & in hac significatione ab initio nascentis Ecclesiæ est vsurpatum, vnde mos fuit vt fideles post recitatas preces responderent amen, vt patet ex 1. Corinth. 14. e. Qui mos etiam hodie perseverat, respondente populo Christiano uniuerso per chorum vel vno aliquo nomine omnium (dum sacra peraguntur mysteria.) Amen, qua voce significant etiam se assensum præbere & ratum habere, quæ in altari à sacerdote fiunt atque dicuntur &. Interdum est vox vehementer aliquid asserentis, pro qua Latine dicitur vere, profecto, vel certe, vt hic; Amen dico vobis. vbiunque predicatum fuerit Euangelium hoc in vniuerso mundo, & quod fecit hac narrabitur in memoriam eius: aliquando ad maiorem audientiam habendam & memoriam, si quid mandandum, vt seruetur sedulo, sicut Nicodemo est dictum, Amen, amen dico tibi. nisi quis renatus fuerit aqua & spiritu non potest introire in regnum Dei.

Domini